

Domov>Iskanje pravnih strokovnjakov>Vrste pravniških poklicev

Izvirna jezikovna različica te strani [\[fr\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

francoščina

Swipe to change

Vrste pravniških poklicev

Luksemburg

Tukaj boste našli pregled različnih pravniških poklicev.

Pravniški poklici – uvod

Ta oddelek vsebuje informacije o poklicih s pravnega področja (opis poklica, pogoje za pristop itd.).

Pregled pravnega sistema

V Luksemburgu se sodišča delijo na **redna in upravna sodišča**. Organizacijska struktura je odvisna od vrste spora.

Med **redna sodišča** (*l'ordre judiciaire*) spadajo tri mirovna sodišča (*Justices de Paix*), dve okrožni sodišči (*Tribunaux d'arrondissement*), eno pritožbeno sodišče (*Cour d'Appel*) in eno kasacijsko sodišče (*Cour de Cassation*). Ta sodišča so pristojna predvsem za obravnavo sporov, ki se nanašajo na civilno, gospodarsko, kazensko in delovno pravo. V sistemu rednih sodišč delujejo sodniki, ki odločajo na sodišču (imenovani *magistrats du siége* ali „sodnik, ki obravnava zadevo“), ter državni tožilci (*substituts in procureurs*, znani kot *la magistrature debout* ali „stalni sodniki“), oboji pa se štejejo za predstavnike istega sodniškega poklica.

Med **upravna sodišča** (*l'ordre administratif*) spadata eno upravno sodišče prve stopnje (*Tribunal administratif*) in eno višje upravno sodišče (*Cour administratif*). V njuno pristojnost spadajo upravni in davčni spori (neposredni davki).

Ustavno sodišče (*Cour constitutionnelle*) sestavljajo sodniki rednih in upravnih sodišč. To sodišče nadzoruje skladnost zakonov z ustavo, ki je najvišji pravni akt v državi.

Sodniki

Sprejem v sodniški poklic je mogoč na dva načina:

Zaposlitev na podlagi izbirnega izpita

Prihodnji sodniki, tj. mlajši sodniki (*attachés de justice*), so izbrani na podlagi izbirnega izpita. Za pristop k izbirnemu izpitu mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje:

biti državljan Luksemburga;

imeti vse državljanske in politične pravice ter predložiti zahtevano jamstvo o dobrem imenu;

imeti pravno izobrazbo z luksemburške univerze, ki ustreza priznani magistrski stopnji, ali tujo pravno izobrazbo, ki ustreza magistrski stopnji ter jo sprejema in priznava minister, pristojen za visokošolsko izobraževanje, skladno s spremenjenim zakonom z dne 18. junija 1969 o visokošolskem izobraževanju in priznavanju tujih izobraževalnih stopenj in diplom;

imeti ustrezno znanje luksemburškega, francoskega in nemškega jezika;

imeti opravljenih vsaj dvanajst mesecev sodniškega ali notarskega pripravništva;

izpolnjevati zahtevane pogoje telesne in duševne pripravljenosti, ki se preverijo na zdravniškem in psihološkem pregledu.

Izbirni izpit za sodnike organizira komisija za zaposlovanje in usposabljanje mlajših sodnikov („komisija“). Izbirni izpit obsega tri pisne preizkuse o civilnem pravu in civilnem postopku, kazenskem pravu in kazenskem postopku ter upravnem pravu in upravnih sporih. Pri preizkusih morajo kandidati sestaviti sodbo oziroma odločbo. Uspešni kandidati morajo zbrati najmanj tri petine točk z vseh treh preizkusov in najmanj polovico točk na vsakem preizkusu. Komisija razvrsti kandidate glede na končno število točk. Kandidati se zaposlijo po vrstnem redu uvrstitvev.

Zaposlitev na podlagi pisne naloge

Gre za pomožni postopek zaposlovanja, ki se organizira samo, če na izbirnem izpitu ni izbrano ustrezno število mlajših sodnikov, ki ga vsako leto določi minister za pravosodje.

Kandidat, ki se želi prijaviti, mora:

izpolnjevati nekatere pogoje, ki se zahtevajo za pristop k izbirnemu izpitu, in sicer 1., 4. in 6. pogoj;

imeti potrdilo o opravljenem pripravništvu;

imeti najmanj pet let delovne dobe v odvetniškem poklicu.

Komisija povabi kandidate na individualne razgovore. Na teh razgovorih sodeluje strokovnjak s področja psihologije, ki za vsakega kandidata poda obrazloženo mnenje. Merila za izbor kandidatov so rezultati zaključnih izpitov z dodatnih izobraževanj o luksemburškem pravu ter pripravniških zaključnih izpitov, strokovne izkušnje ter morebitne dodatne kvalifikacije in objave. Kandidate izbere komisija.

Ustava zagotavlja politično neodvisnost sodnikov, ki odločajo na sodišču. Njihov mandat je trajen. Sodnika, ki odloča na sodišču, je mogoče odstaviti s položaja ali suspendirati samo na podlagi sodne odločbe. Poleg tega je lahko ta sodnik premeščen samo z imenovanjem na nov položaj in samo na podlagi njegovega soglasja. Vendar so lahko sodniki, ki odločajo na sodišču, v primeru nezmožnosti ali kršitev suspendirani, odstavljeni ali premeščeni skladno s pogoji, ki jih določa zakon.

Sodniška funkcija ni združljiva s položajem člana vlade, mandatom poslanca v parlamentu, župana, mestnega ali občinskega svetnika, položajem javnega ali zasebnega uslužbenca, notarsko funkcijo ali funkcijo sodnega izvršitelja, vojaško ali duhovniško službo ter odvetniškim poklicem. Sodniki so nepristranski in zavezani k varovanju poklicne skrivnosti. Njihove plače ureja zakon.

Za več informacij glej [stran o sodniškem poklicu](#) na spletnem mestu ministrstva za pravosodje.

Odvetniki

Poklic odvetnika (*avocat*) ureja **spremenjeni zakon z dne 10. avgusta 1991** o odvetniškem poklicu.

Odvetniki svojo dejavnost opravljajo **samostojno in neodvisno**. Opravljajo jo lahko kot posamezniki ali pa se združijo v odvetniške družbe, ki so pravne osebe. Samo odvetnikom je dovoljeno, da pomagajo strankam ali jih zastopajo, da v njihovem imenu vložijo tožbo pri katerem koli pravosodnem organu, da sprejemajo njihove dokumente in potrdila za predložitev sodišču, pripravijo in podpišejo listine, potrebne za zagotovitev pravilnosti postopka, in pripravijo zadeve za sojenje.

Samo odvetniki lahko v okviru redne dejavnosti in za plačilo ponujajo **pravno svetovanje** ali za druge osebe pripravijo zasebne listine. Odvetniki prav tako zastopajo svoje stranke ali jim pomagajo pred mednarodnimi sodišči, kot je Sodišče Evropske unije ali Evropsko sodišče za človekove pravice. Odvetniki morajo varovati poklicno skrivnost, kar spada v okvir javnega reda; kršitev dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti je kaznivo dejanje.

Za opravljanje svojega poklica v Luksemburgu **morajo biti odvetniki registrirani pri odvetniški zbornici s sedežem v Velikem vojvodstvu Luksemburg**. To velja tudi za evropske odvetnike, ki želijo v Luksemburgu opravljati odvetniško dejavnost na podlagi strokovnega naziva iz svoje matične države.

Register odvetniške zbornice ima šest seznamov:

Seznam I: odvetniki pred sodiščem (*avocats à la Cour*)

Seznam II: odvetniki (*avocats*)

Seznam III: častni odvetniki (*avocats honoraires*)

Seznam IV: odvetniki iz Evropske unije, ki opravljajo svojo dejavnost na podlagi strokovnega naziva iz matične države

Seznam V: odvetniške družbe, ki imajo pristojnosti odvetnika pred sodiščem

Seznam VI: druge odvetniške družbe

Za vpis v register odvetniške zbornice v Luksemburgu morajo odvetniki izpolnjevati **naslednje pogoje**:

predložiti zahtevano jamstvo o dobrem imenu;

dokazati izpolnjevanje pogojev za sprejem v pripravništvo ali uspešen zaključek preizkusa usposobljenosti, predpisanega za odvetnike iz druge države članice Evropske unije na podlagi spremenjenega zakona z dne 10. avgusta 1991, ki za odvetniški poklic določa splošni sistem priznavanja visokošolskih diplom, ki izkazujejo uspešno zaključeno najmanj triletno strokovno izobraževanje, ali dokazati izpolnjevanje pogojev za vpis med odvetnike, ki opravljajo svoj poklic v Velikem vojvodstvu Luksemburg na podlagi strokovnega naziva iz matične države, ob uporabi spremenjenega zakona z dne 13. novembra 2002, ki v luksemburško pravo prenaša Direktivo 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena, in dobro znanje jezika zakonodaje ter jezikov uprave in sodstva v smislu zakona z dne 24. februarja 1984 o uporabi jezikov;

imeti luksemburško državljanstvo ali državljanstvo druge države članice Evropske unije;

dobro obvladati jezik zakonodaje ter jezike uprave in sodstva v smislu zakona z dne 24. februarja 1984 o uporabi jezikov, brez poseganja v člen 31(1) spremenjenega zakona z dne 10. avgusta 1991. Raven znanja jezikov, ki se zahteva za luksemburški in nemški jezik, je za ustno razumevanje raven B2 skupnega evropskega referenčnega okvira, za ustno izražanje raven B1 ter za nemščino raven B2 za pisno razumevanje. Za francoščino se raven B2 istega okvira zahteva tako za razumevanje kot tudi za pisno in ustno izražanje.

Ne glede na prejšnji odstavek morajo evropski odvetniki, opredeljeni v členu 10 Direktive 98/5/ES, ob vpisu na seznam I odvetniške zbornice dokazati zgolj dobro znanje jezika zakonodaje v smislu zakona z dne 24. februarja 1984 o uporabi jezikov, če je opravljanje njihove poklicne dejavnosti omejeno na tiste dejavnosti, za katere se ne zahteva znanje drugih jezikov iz navedenega zakona. Zahtevana raven znanja jezikov je navedena v prejšnjem odstavku.

Dodatna pojasnila glede jezikovnih zahtev

Ne glede na zgoraj navedeno morajo odvetniki, ki so registrirani kot posamezniki, dokazati dobro znanje jezika zakonodaje v smislu zakona z dne 24. februarja 1984 o uporabi jezikov ter vseh drugih jezikov, ki se zahtevajo za izvajanje njihovih poklicnih dejavnosti.

Odvetniki, vpisani na seznam II, morajo poleg tega imeti dobro znanje jezikov uprave in sodstva v Luksemburgu, ki se lahko zahteva za izpolnitev obveznosti iz njihovega pripravništva.

Odvetnik, ki prevzame zadevo, mora biti ustrezno strokovno in jezikovno usposobljen, sicer lahko zanj sledijo disciplinski ukrepi.

Svet zbornice lahko **kandidata**, ki je **državljan države, ki ni članica Evropske unije**, po pridobitvi mnenja ministra za pravosodje in na podlagi dokaza o vzajemnosti s to državo oprosti pogoja državljanstva. Enako velja za kandidate, ki imajo status političnega begunca in jim je v Luksemburgu priznana pravica do azila.

Samo odvetniki, vpisani na seznam I, lahko uporabljajo **naziv „avocat de la Cour“** (odvetnik pred sodiščem). **Za vpis na seznam I morajo izpolnjevati enega od naslednjih pogojev:**

kot odvetniki, vpisani na seznam II, morajo imeti opravljeno dvoletno pripravništvo in uspešno opravljen pripravniški zaključni izpit;

uspešno morajo zaključiti preizkus usposobljenosti za odvetnike iz druge države članice Evropske unije na podlagi spremenjenega zakona z dne 10. avgusta 1991, ki za odvetniški poklic določa splošni sistem priznavanja visokošolskih diplom, ki izkazujejo uspešno zaključeno najmanj triletno strokovno usposabljanje;

ali pa lahko kot evropski odvetniki opravljajo poklic na podlagi strokovnega naziva iz svoje matične države ter dokažejo, da so dejansko in najmanj tri leta redno opravljali dejavnost v Luksemburgu in na področju luksemburškega prava, vključno s pravom Evropske unije, ali se sklicujejo na določbe člena 9(2) spremenjenega zakona z dne 13. novembra 2002, ki v luksemburško pravo prenaša Direktivo 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena.

Odvetniki pred sodiščem lahko edini opravljajo storitve, za katere zakoni in predpisi zahtevajo odvetnika pred sodiščem, to pomeni, da zastopajo stranke pred ustavnim sodiščem, upravnimi sodišči, vrhovnim sodiščem in pred okrožnimi sodišči v civilnih zadevah, da v njihovem imenu vložijo tožbo, sprejemajo njihove dokumente in dokaze za predložitev sodiščem, da pridobijo ustrezne podpise dokumentov, ki so potrebni za zagotovitev pravilnosti postopka, ter da zadevo pripravijo za sojenje.

Odvetniki s seznama II ter evropski odvetniki **s seznama IV**, ki imajo dovoljenje za opravljanje svojega poklica na podlagi strokovnega naziva iz matične države, lahko te naloge izvajajo samo ob pomoči odvetnika pred sodiščem, vpisanega na seznam I. Ker za zastopanje strank pred sodišči, kjer prisotnost pravnega pooblaščenca ni obvezna, ne veljajo omejitve, lahko odvetniki, vpisani na seznam II ali IV, tam zastopajo stranke brez pomoči odvetnika pred sodiščem.

Dostop do usposabljanja za odvetniški poklic, ki ga ureja uredba Velikega vojvodstva z dne 10. junija 2009 o organizaciji pripravništev in ureditvi dostopa do notarskega poklica, je omogočen na podlagi strokovnega pripravništva, ki ga sestavlja sklop dodatnih tečajev iz luksemburškega prava, sledi pa mu obvezna delovna praksa.

Po pridobitvi potrdila o dodatnem izobraževanju iz luksemburškega prava so pripravniki vpisani na seznam II ene od zbornic v Luksemburgu.

Cilj pripravništva je pridobiti znanje za opravljanje odvetniškega poklica. Univerzitetni študij pripravnikom omogoča, da pridobijo poglobljeno znanje iz prava, dodatni tečaji iz luksemburškega prava (CCDL) pa dopolnjujejo njihovo znanje s poznavanjem posebnosti luksemburškega prava. V času pripravništva je poudarek predvsem na učenju za odvetniški poklic ob opravljanju poklica pod vodstvom mentorja ter ob obiskovanju tečajev, ki so posebej namenjeni pripravam na ta poklic.

Obvezna delovna praksa, ki traja najmanj dve leti, se konča z zaključnim pripravniškim izpitom. Ko kandidat uspešno opravi ta izpit, postane odvetnik pred sodiščem in je vpisan na seznam I.

Na podlagi obrazložene in utemeljene zahteve lahko usmerjevalni odbor pripravniku dovoli, da najmanj tri mesece in največ šest mesecev opravlja pripravništvo v okviru odvetniške družbe v drugi državi članici Evropske unije. Tako pripravništvo, ki mora biti ustrezno odobreno, se prišteje k dobi pripravništva.

Odvetniki so člani zbornice (*ordre des avocats*), ki je neodvisna od javnih organov in sodstva. V Luksemburgu sta dve odvetniški zbornici, ena v mestu **Luxembourg**, druga pa v mestu Diekirch. Zbornici sta pravni osebi. Odvetniški zbornici imata naslednje organe: skupščino, svet zbornice, predsednika zbornice ter disciplinski in upravni svet, ki pokriva celotno dejavnost.

Za več informacij glej [stran o odvetniškem poklicu](#) na spletnem mestu ministrstva za pravosodje.

Notarji

Število notarjev določa uredba Velikega vojvodstva na podlagi člena 13 spremenjenega zakona z dne 9. decembra 1976 o organizaciji notarskega poklica (*notaire*). Trenutno **v vsej državi deluje 36 notarjev**.

Notarji so javni uslužbenci, ki sprejemajo listine in pogodbe, ki jim stranke morajo ali želijo dati značaj istovetnosti, kakršen velja za listine javnih organov, potrjujejo njihov datum, zagotavljajo njihovo hrambo ter izdajajo glavne in dodatne kopije.

Notarji ne smejo sami ali prek posrednika, neposredno ali posredno: izvajati poslovne dejavnosti; biti poslovodje družb, komplementarji, direktorji družb ali stečajni upravitelji gospodarske družbe ali industrijskega ali trgovskega podjetja; sodelovati pri upravljanju in nadzoru družb, podjetij ali agencij, ki se ukvarjajo z nakupom, prodajo, dodelitvijo zemlje ali izgradnjo zgradb ali imeti kakršen koli drug interes pri tem; imeti z zgoraj navedenimi družbami, podjetji ali agencijami tesnih odnosov, ki bi lahko strankam ovirale prosto izbiro notarja; se redno ukvarjati z bančnimi posli, diskontiranjem, posredništvom ali borznimi špekulacijami, z izjemo diskontnih poslov, ki jih izvedejo med opravljanjem svojih nalog; prejemati depozitov, z izjemo depozitov, ki jih prejmejo pri opravljanju svojih nalog ali ob likvidaciji premoženja; svojih storitev ponujati v zadevah, v katerih imajo interes; listin, ki jih ne morejo sestaviti sami, potrjevati v imenu drugih oseb; zahtevati od poslovnežev ali nepremičninskih agentov, da v kateri koli funkciji opravljajo storitve v njihovem imenu.

Notarske listine so verodostojni dokumenti v skladu z določbami civilnega zakonika; izvršljive so, če vsebujejo klavzulo s pooblastilom za izvršitev. Notarji morajo za pripravo listin uporabljati francoski ali nemški jezik, kakor zahteva stranka.

Notarji opravljajo svoje funkcije na celotnem ozemlju države. Z izvajanjem svojih nalog sodelujejo pri izvajanju javnih pooblastil.

Notarsko zbornico (*Chambre des Notaires*) sestavlja sedem članov, ki jih med notarji države izvoli generalna skupščina notarjev.

Poleg pooblastil, ki jih notarski zbornici podeljujejo nacionalni zakoni in predpisi, ima ta še naslednje **pristojnosti**:

vzdrževanje discipline med notarji in izvajanje disciplinskih pooblastil prek disciplinskega sveta; preprečevanje ali razreševanje morebitnih sporov med notarji in, če to ni mogoče, podajanje mnenj o sporu;

reševanje sporov med notarji in tretjimi osebami;

podajanje mnenj o težavah glede honorarjev, nagrad, plač, plačil, stroškov in izplačil, ki jih zaračunajo notarji, ter glede morebitnih sporov, ki so v zvezi s tem predloženi sodiščem za civilne zadeve;

sprejem zapisnikov v hrambo; nadzor nad računi notarjev;

zastopanje notarjev Velikega vojvodstva pri zaščiti pravic in interesov tega poklica.

Disciplinski svet sestavljajo predsednik okrožnega sodišča v Luksemburgu ali sodnik, ki ga nadomešča v funkciji predsednika, ter štirje člani notarske zbornice, ki so imenovani na podlagi delovne dobe v poklicu.

Disciplinski svet izvaja disciplinska pooblastila za vse notarje glede: kršitev zakonskih in regulativnih zahtev v zvezi z opravljanjem poklica; poklicnih napak in malomarnosti; dejanj, ki so v nasprotju s poklicno diskretnostjo in dostojanstvom ter častjo in poštenostjo; vse to brez poseganja v morebitne pravne spore, ki bi lahko nastali zaradi takšnega ravnanja. Odločitve disciplinskega sveta je mogoče izpodbijati s pritožbo, ki jo lahko vloži oškodovani notar ali generalni državni tožilec. Pritožbe se vložijo pri civilnem oddelku vrhovnega sodišča, ki o zadevi razsodi z dokončno sodbo.

Kandidat, ki želi delovati kot notar, mora:

imeti luksemburško državljanstvo ali državljanstvo druge države članice Evropske unije;

imeti vse državljanske in politične pravice;

dopolniti 25 let in pridobiti diplomu notarskega kandidata v skladu z luksemburško zakonodajo (po sedanji ureditvi) ali [potrdilo o zaključku pripravništva](#), ki omogoča dostop do notarske funkcije (po prejšnji ureditvi);

dobro obvladati jezik zakonodaje ter jezike uprave in sodstva v smislu zakona z dne 24. februarja 1984 o uporabi jezikov.

Za več informacij glej [stran o notarskem poklicu](#) na spletnem mestu ministrstva za pravosodje.

Drugi pravniški poklici

Sodni izvršitelji

Sodni izvršitelji (*huissiers de justice*) so državni uradniki, ki imajo izključno pristojnost za:

vročitev listin in spisov ter izvajanje pozivov, določenih z zakoni ali predpisi, če zakon ne določa drugih načinov obveščanja;

izvrševanje sodnih odločb in drugih dokumentov, ki so neposredno izvršljivi.

Sodni izvršitelji lahko sodelujejo pri:

sodni ali izvensodni izterjavi vseh vrst terjatev; to pooblastilo vključuje pravico za podpisovanje zahtevkov v imenu upravičencev za pridobitev plačilnih nalogov ali sklepov o rubežu periodičnih plačil;

cenitvah in javnih prodajah pohištva, gospodinjinskih predmetov in zaseženih predmetov v skladu z ustreznimi zakoni in predpisi.

Po pooblastilu sodišča lahko pripravijo:

poročila, ki so v celoti materialna in izključujejo vsakršno mnenje glede dejanskih ali pravnih posledic, ki bi lahko izhajale iz tega;

poročila iste vrste na zahtevo zasebnih strank; v obeh primerih se ta poročila štejejo za verodostojna, dokler ni dokazano nasprotno.

Honorarji sodnih izvršiteljev so določeni z uredbo Velikega vojvodstva.

Zbornica sodnih izvršiteljev (*Chambre des huissiers de justice*) zastopa ta poklic na nacionalni ravni. Upravlja jo tričlanski svet, v katerem so predsednik, tajnik in blagajnik. Predsednik zastopa zbornico sodnih izvršiteljev v sodnih in drugih zadevah.

Za več informacij glej [stran o poklicu sodnega izvršitelja](#) na spletnem mestu ministrstva za pravosodje.

Registralji

Glavni registrar (*greffier en chef*) je vodja registra in sodnega osebja. Med upravne naloge glavnega registrarja spadajo izdajanje kopij odvetnikom in posameznikom (npr. potrdil o razvezi za prepis v tujini), izdajanje kopij procesnih dokumentov, sprejem v hrambo lastnoročnih (holografskih) oporok in izjav o nasledstvu, zaprisega registrarjev, priprava generalnih skupščin in statistik ter nadzor nad arhivi. Registrar sprejema tudi ugovore zoper nepristranskost sodnikov.

Naloga **registrarjev** je, da pomagajo sodnikom pri vodenju vseh ustreznih listin in evidenc, zlasti pri obravnavah, nastopih strank, preiskavah, obiskih na kraju samem, obdukcijah, stečajnih postopkih, pripravi sodb in zaslisanju oseb, ki so pod skrbništvom. Sodnik ne sme delovati brez registrarja.

Dolžnosti registrarjev so določene v členu 78 in naslednjih spremenjenega zakona o organizaciji pravosodja.

[Recueil des lois spéciales](#), str. 7–40.

Dostop do poklica je urejen s spremenjenim zakonom z dne 16. aprila 1979 o določitvi splošnih kadrovskih predpisov za javne uslužbence.

http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf

Sorodne povezave

Ministrstvo za pravosodje

Zadnja posodobitev: 27/09/2016

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.